

LOS CLIENTES PERDIERON 200.000 EUROS Y ANGUANO TIENEN 91 Y 94 AÑOS

Tres imputaos nel Bancu Santander poles preferentes de dos ancianos

Tres persones, dos d'elles directores de la oficina principal n'Uviéu del Bancu Santander, tán imputaes xudicialmente por una supuesta estafa con preferentes de 200.000 euros a un matrimoniu d'ancianos, qu'anguaño tienen 91 y 94 años d'edá. Diben recuperar les perres en cumpliendo, respectivamente, 126 y 129.

Iván García | Periodista.

el Xulgáu d'Instrucción número 3 d'Uviéu abrió dilixencies penales pola denuncia d'un matrimoniu d'ancianos contra'l Bancu Santander, la entidá que-yos encamentó un productu de preferentes nel añu 2006 nel que s'alvertía d'una «supuesta alta rentabilidá». Nel momentu de contratar el productu, el matrimoniu sumaba 167 años d'edá, axuntando los 85 años del mariu colos 82 de la muyer. La cláusula de vencimientu perpetuu del paquete ufiertáu pol bancu yera al añu 2050, o lo que ye lo mesmo, cuando los clientes cumplieren 129 y 126 años respectivamente. Anguaño tienen 94 y 91 años y, aunque ATLÁNTICA

XXII intentó ponese en contactu con ellos, refugaron facer declaraciones por motivos de salú y por nun querer apaccer nos medios, porque amás sienten vergoña.

Colos que sí pudo contactar esta revista foi colos abogaos defensores, José Luis Regadera Sejas –lletráu director– y Carlos Mario Álvarez, que tán encargándose del casu. Los lletraos esplicaron que'l matrimoniu esfruta d'un bon nivel económicu. Él ye xubiláu dende fai venti años y trabajó nel so momentu nuna xestoría que se dedicaba a la tramitación de permisos énte la Xefatura Provincial de Tráficu. Nunca nun trabajó na banca. Pela

PAOLO LORENZANA

Sede central de Banco Santander en Uviéu.

«Sabien lo que facien»

Otra manera, según los abogaos que defienden al matrimoniu de xubilaos, el Santander escúdase insistiendo en que los inversores sabien lo que facien «porque ye un aforrador importante que tuvo otros productos d'inversión col bancu, con aforros importan-

so parte, la muyer foi mayestra, ensin preparación bancaria nenguna.

La denuncia presentóse por un delitu d'estafa, publicidá engañosa, alministración fraudulenta, apropiación indebida y maquinación p'alterar el preciu de les coses, y según aseguró l'abogáu defensor «foi almitida a trámite y citóse como imputaos a tres persones». Un de los responsables d'esti supuestu delitu respuede a les iniciales de J. R. A. F., fue apoderáu del bancu y yá ta prexubiláu; los otros dos, E. J. O. Z. y J. A. G. L., son directores de la sucursal número 1 del Bancu Santander, asitiada na cai Uría, d'Uviéu. Amás, tamién se denuncia al bancu como entidá.

Emisor y aforrador

Los productos tóxicos ufieraos al matrimoniu son tres contratos de participaciones preferentes que se soscribieron nos meses de payares y avientu de 2006, por un importe de 200.000 euros y con una fecha de vencimientu afitada en 2050. Arriendes d'esto, el contratu esixía una única posibilidá d'amortización anticipada por parte del emisor, nunca del aforrador. Según indica Álvarez, les preferentes emitíales la empresa Sos Cuétara y comercializábales la entidá qu'agora preside Ana Patricia Botín. Na orde de suscripción d'esti productu refléxase lliteralmente nos datos de la operación que l'efectivu de recompensa va ser pola cantidá coincidente col nominal contratáu, 100.000 euros nún de los casos y 50.000 nos otros dos.

«Esto paccía y asina se reflexaba testualmente nún de los documentos, que la contratación garantizaba'l capital invertíu», esplica l'abogáu. Nada más alloñao de la realidá. Nel añu 2010 estes persones reciben una comunicación del bancu onde se-yos ofrez la posibilidá de cambiar estes participaciones por acciones d'otra entidá porque de nun facer esta operación van perder munches perres. Dende 2009 esti productu tóxicu nun-yos taba dando beneficiu nengún. «Fixeren esi cambiu, asesoraos pola entidá bancaria y, con too y con eso, perdieren el capital invertíu, 200.000 euros», confirma Álvarez.

tes», diz Carlos Mario Álvarez, al tiempu qu'esplica que'l Santander asegura qu'esti productu, anque tien un vencimientu cuando los soscriptores tean muertos, «como tienen un patrimoni u aforráu importante, resulta afayadizu pa ellos». «Paezme increíble que se contrate con más d'ochoenta años un productu que vence nel añu 2050», retruca l'abogáu.

Nesi sentíu, los lletraos tienen una montonera de documentos firmaos, que los denunciantes nun son conscientes de tener roblao anque sí que figure nellos la so firma. «Lo que resulta evidente ye qu'una persona con dos deos de frente nunca diba invertir 200.000 euros nun productu que nun va recuperar nunca y que tien un riesgu mui altu, calificáu pol propiu bancu como 'producto rojo', sentencia Álvarez; y va tovía más allá declarando que la entidá bancaria «engañábalos cola alta rentabilidá, hasta un 7,5% d'interés, pero ta claro que nun se-y esplicaba al cliente qué riesgu asumía, amás de nun poder disponer de les perres pal restu de la so existencia».

Carlos Mario Álvarez, que dende l'añu 2008 lleva trabayando contra los bancos con tou tipu de productos tóxicos (*svaps*, cláusula-suelu, preferentes, obligaciones, subordinaes...), diz que, depués de que los acusaos prestaren declaración nel Xulgáu d'Instrucción número 3 –los directores fixéronlo'l 15 d'avientu pasáu–, el matrimoniu afectáu ta pendiente agora de la resolución penal, que decida o bien abrir xuiciu oral –por esos delitos– o bien archivar el tema y abrir la vía civil, a la que los perxudicaos piensen dir con total seguridá «pol gravísimu atropellu que sufrieren», comenta Álvarez.

Amás, los denunciantes nun descarten, en función de cómo se desendolque la instrucción penal, ampliar la denuncia contra otros persones relacionaes col Bancu Santander nel momentu de los fechos y ta claro que contra la dirección, el Conseyu d'Alministración y la presidencia de la entidá financiera, nel grau de participación que pueda corresponde-yos, y contra'l propiu bancu. ■